

Συνάντηση της Διοίκησης της ΚΕΕΕ με τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, Γ. Παπαθανασίου

25 Αυγούστου 2009

Συνάντηση με τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Γιάννη Παπαθανασίου, είχε η Διοίκηση της ΚΕΕΕ, υπό τον Πρόεδρό της, κ. Γεώργιο Κασιμάτη, στο πλαίσιο των διαδοχικών προκαταρκτικών επαφών που πραγματοποιούνται με τους εκπροσώπους των παραγωγικών τάξεων και φορέων, ενόψει της ΔΕΘ και των αντίστοιχων συναντήσεων που θα ακολουθήσουν με τον Πρωθυπουργό. Στη συνάντηση παρευρέθησαν, επίσης, από πλευράς Υπουργείου οι Υφυπουργοί κ.κ. Αντώνιος Μπέζας, Αθανάσιος Μπούρας και Νικόλαος Λέγκας, και οι Γενικοί Γραμματείς κ.κ. Ιωάννης Σιδηρόπουλος, Αθανάσιος Σκορδάς, Σπύρος Ευσταθόπουλος, Δημοσθένης Αναγνωστόπουλος και Ιουλία Αρμάγου.

Σκοπός της συνάντησης ήταν η συνεργασία και η ανταλλαγή απόψεων σε θέματα που άπτονται του ενδιαφέροντος της ΚΕΕΕ και των Επιμελητηρίων, καθώς και της στήριξης της επιχειρηματικότητας και της ανάπτυξης στη δύσκολη περίοδο που διανύουμε.

Ο κ. Παπαθανασίου τόνισε ότι η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, έτσι όπως θα ανακοινωθεί από τον Πρωθυπουργό, κ. Κ. Καραμανλή, στη Θεσσαλονίκη, θα κινείται γύρω από τον άξονα των συγκρατημένων παροχών, με προτεραιότητα τις οικονομικά ασθενείς ομάδες. Χαρακτήρισε την ανταλλαγή απόψεων για το θέμα της κρίσης ως ανοικτή και ειλικρινή, και αναφέρθηκε στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η πραγματική οικονομία και στις αναγκαίες πολιτικές που πρέπει να ακολουθηθούν, προκειμένου η χώρα να αντιμετωπίσει την κρίση αφενός με τις λιγότερες δυνατόν συνέπειες και αφετέρου με τις καλύτερες δυνατόν προοπτικές. «Ήρθε η ώρα να ανοίξουμε έναν εθνικό διάλογο, να συμφωνήσουμε και να προχωρήσουμε. Και προς αυτή την κατεύθυνση, ζητήσαμε και λάβαμε τις προτάσεις των κοινωνικών και παραγωγικών φορέων» επεσήμανε ο Υπουργός.

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης ο κ. Κασιμάτης επέδωσε στον Υπουργό Υπόμνημα με τις θέσεις της ΚΕΕΕ πάνω στα βασικά θέματα που απασχολούν, σήμερα, τις επιχειρήσεις της χώρας, εκφράζοντας την παράκληση, όπως εξετάσει με θετικό πνεύμα τις σχετικές προτάσεις.

Στο Υπόμνημα αναφέρονται τα παρακάτω:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

προς τον Πρωθυπουργό, κ. Κ. Καραμανλή

Βασικά στοιχεία μιας αποτελεσματικής αναπτυξιακής πολιτικής

1. Η παγκόσμια κρίση που βιώνουμε σήμερα απέδειξε, κατά τρόπο αναμφισβήτητο, αλλά και τραυματικό, ότι η χώρα αντιμετωπίζει δύο οξύτατα, σύνθετα και δυσεπίλυτα, οικονομικά προβλήματα – τη μειωμένη ανταγωνιστικότητα της παραγωγής και τα διογκωμένα κρατικά ελλείμματα και χρέη – η επίλυση των οποίων δεν επιδέχεται άλλη αναβολή.
Θα πρέπει να επισημανθεί, ότι οι δραστικές πολιτικές βελτίωσης της εθνικής ανταγωνιστικότητας προσκρούουν στις περιορισμένες δημοσιονομικές δυνατότητες, ενώ οι δραστικές πολιτικές ουσιαστικού περιορισμού των κρατικών χρεών και ελλειμμάτων προσκρούουν στη χαμηλή φοροδοτική ικανότητα – λόγω κρίσης – επιχειρήσεων και νοικοκυριών, αλλά και στην εκτεταμένη φοροδιαφυγή.
2. Μια αποτελεσματική, κατά συνέπεια, αναπτυξιακή στρατηγική οφείλει, σήμερα, να περιλαμβάνει μέτρα που θα έχουν τριπλό στόχο:
 - την εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών μας, προκειμένου να διευρυνθούν οι δυνατότητες κρατικών – οικονομικών και κοινωνικών – παρεμβάσεων
 - τη μαζική άνοδο των ιδιωτικών παραγωγικών επενδύσεων, για τον εκσυγχρονισμό και τον αναπροσανατολισμό του παραγωγικού μας δυναμικού
 - την εδραίωση της κοινωνικής συνοχής, με τη μείωση των εισοδηματικών και περιουσιακών ανισοτήτων, για την άμβλυνση των αντιδράσεων που πάντοτε δημιουργούν οι ρήξεις με το παρελθόν, αλλά και την ενίσχυση της αγοραστικής δύναμης των ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων και της κατανάλωσής τους

Είναι προφανές ότι η επίτευξη των στόχων αυτών προϋποθέτει την ταχεία προώθηση, καλά προετοιμασμένων και οργανωμένων μεταρρυθμίσεων, οι οποίες θα πρέπει να έχουν:

- σαφές χρονοδιάγραμμα υλοποίησης
- συγκεκριμένο προϋπολογισμό κόστους και προσδιορισμένη πηγή άντλησης των σχετικών πόρων
- αναλυτικό, μετρήσιμο, προσδοκώμενο αποτέλεσμα

Θα πρέπει, στο σημείο αυτό, να τονισθεί ότι συχνές, αλλά χωρίς συνέχεια, εξαγγελίες μεταρρυθμιστικών προθέσεων, απογοητεύουν και αποδυναμώνουν την αναπτυξιακή δυναμική

3. Όσον αφορά στις επί μέρους πολιτικές, μιας συνολικής, εξωστρεφούς αναπτυξιακής στρατηγικής, θα θέλαμε να επιμείνουμε, και πάλι, στα κάτωθι σημεία:

α) δημοσιονομική πολιτική

Η επιβαλλόμενη αισθητή μείωση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και χρεών απαιτεί τη διεύρυνση της φορολογικής μας βάσης μέσω της πάταξης της φοροδιαφυγής και τον περιορισμό των κρατικών δαπανών μέσω του εκσυγχρονισμού του δημόσιου τομέα και του περιορισμού της σπατάλης (κατάρτιση προϋπολογισμών προγραμμάτων, αξιολόγηση των κρατικών δαπανών με μετρήσιμους δείκτες, αξιοκρατική στελέχωση δημοσίων υπηρεσιών κ.α.). Κάθε άλλη επιλογή για την αύξηση των κρατικών εσόδων (αύξηση φορολογικών συντελεστών και συντελεστών Φ.Π.Α., έκτακτες εισφορές, αυξήσεις εμμέσων φόρων κ.α.), στο μέτρο που προκαλεί μεταφορά αναπτυξιακών πόρων από τον ιδιωτικό στο δημόσιο τομέα, εξασθενίζει τις αναπτυξιακές προοπτικές της χώρας και διευρύνει τα επενδυτικά αντικίνητρα τόσο για τα ελληνικά όσο και για τα ξένα κεφάλαια.

Γενικότερα, πάντως, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το σημερινό φορολογικό μας σύστημα έχει από καιρό εξαντλήσει τις δυνατότητές του, ο, δε, φοροελεγκτικός και φοροεισπρακτικός μηχανισμός αποδεικνύεται, καθημερινά, κατώτερος των περιστάσεων και των αναγκών.

Η ανάγκη ενός συνολικού και από μηδενική βάση, επανασχεδιασμού του όλου συστήματος προσδιορισμού και είσπραξης των πάσης φύσεως φορολογικών υποχρεώσεων είναι επιτακτική, με στόχο να αποκτήσει, σύντομα και η χώρα μας, ένα απλό, αντιγραφειοκρατικό, δίκαιο και αποτελεσματικό φορολογικό σύστημα – με την πληρέστερη αξιοποίηση της σύγχρονης ηλεκτρονικής τεχνολογίας, αλλά και ιδιωτικών ελεγκτικών οργάνων – που, παράλληλα, θα αποτελεί και ένα σύγχρονο αναπτυξιακό εργαλείο στη μάχη για τη διεύρυνση των επενδύσεων, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και την ορθολογικότερη κατανομή των κοινών βαρών.

Στο πλαίσιο αυτό επιβάλλεται, πέραν της πάταξης της φοροαποφυγής και φοροδιαφυγής, η αυστηρότερη φορολόγηση του προκλητικού πλούτου, αλλά και η ετήσια τιμαριθμική αναπροσαρμογή των φορολογικών κλιμακίων και η μείωση της φορολογίας της εργασίας και των επανεπενδύμενων επιχειρηματικών κερδών, η ταχεία επισήμανση και η αυστηρότερη τιμωρία των διαφόρων κυκλωμάτων έκδοσης πλαστών και εικονικών τιμολογίων, και του παρεμπορίου (που στερεί από το νόμιμο εμπόριο έσοδα 5 δις ευρώ το χρόνο), αλλά και η δημιουργική και καλόπιστη συνεργασία φορολογούμενων και φοροελεγκτικών οργάνων για την αντιμετώπιση ενδεχομένων, χωρίς δόλο, φορολογικών παραλείψεων ή λαθών, ως και η ταχεία εκκαθάριση κάθε φορολογικής υποχρέωσης, ώστε να καταστεί εφικτός ο έγκαιρος προγραμματισμός των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, με την κατάργηση της «δαμόκλειας σπάθης» των ανέλεγκτων φορολογικών υποθέσεων.

Μέχρι τότε, πάντως, θεωρούμε χρήσιμη και αναγκαία, κάτω από τις δύσκολες, για τις επιχειρήσεις μας, σημερινές οικονομικές συνθήκες, την επέκταση της ευχέρειας αυτόματης περαίωσης των ανέλεγκτων φορολογικών χρήσεων και για τα εισοδήματα των ετών 2007 και 2008.

Μια τέτοια απόφαση και την προσπάθεια αύξησης των φορολογικών εσόδων θα διευκόλυνε και την προσπάθεια των επιχειρήσεων να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες της κρίσης θα βοηθούσε.

β) Επενδυτική πολιτική

Με δεδομένο ότι η κατά προτεραιότητα ενίσχυση, με κρατικούς πόρους, της κατανάλωσης θα οδηγούσε, αυτόματα, στην κατακόρυφη άνοδο των εισαγωγών και τη διατήρηση της ανεργίας σε υψηλά επίπεδα, είναι φανερό ότι η καλύτερη επιλογή για την έξοδο από την κρίση βρίσκεται στη συστηματική και γενναία ενίσχυση των παραγωγικών επενδύσεων.

Επιβάλλεται, για τους λόγους αυτούς, η επανεξέταση και ο επανακαθορισμός των αναπτυξιακών μας κινήτρων, υπό το πρίσμα των εμπειριών που αποκτήθηκαν τελευταία.

Η χώρας μας αυτή τη στιγμή έχει ανάγκη, από:

- επενδύσεις στους κλάδους με συγκριτικά πλεονεκτήματα, από επιχειρήσεις εξωστρεφείς και κατά συνέπεια, ικανοποιητικού μεγέθους και καινοτόμες, ώστε να αντεπεξέλθουν στις απαιτήσεις του διεθνούς ανταγωνισμού
- επενδύσεις στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και τις υποδομές, ώστε να περιορισθεί το εξωτερικό κόστος λειτουργίας των επιχειρήσεων, με παράλληλη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της παραγωγής τους
- επενδύσεις στις νέες, προηγμένες τεχνολογίες, οι οποίες παράγουν ποιοτικά και βιολογικά προϊόντα, η ζήτηση των οποίων συνεχώς διευρύνεται, ενώ επιβαρύνουν αισθητά λιγότερο το περιβάλλον
- επενδύσεις, τέλος, με ιδιαίτερη έμφαση και προσοχή στον ανθρώπινο παράγοντα , ο οποίος, αποτελεί το «κλειδί» μιας ταχύρρυθμης ποιοτικής ανάπτυξης, που δημιουργούν νέες **θέσεις πλήρους απασχόλησης** και προβλέπουν σύνδεση των αμοιβών με τα «κέρδη» της παραγωγικότητας, ώστε να ενισχυθεί η προσπάθεια συνεχούς βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας.

Χρήσιμη, πιστεύουμε, θα ήταν και η πιλοτική λειτουργία ενός πιο ευέλικτου συστήματος επαγγελματικής κατάρτισης, με παροχή «voucher κατάρτισης» σε εργαζομένους, άνεργους και επιχειρήσεις για την «αγορά»πιστοποιημένων υπηρεσιών κατάρτισης, από συγκεκριμένους φορείς εκπαίδευσης.

Η κυβέρνηση οφείλει, πέραν του εκσυγχρονισμού και της ενίσχυσης των σχετικών επενδυτικών κινήτρων, να διαμορφώσει και μια γενικότερη στρατηγική συνεχούς επέκτασης των ιδιωτικών επενδύσεων, καθιστώντας τη χώρα πιο ελκυστική στα

διεθνή κεφάλαια, ενθαρρύνοντας την ανάληψη, ιδιαίτερα από τους νέους μας, σοβαρών επιχειρηματικών κινδύνων και ανατρέποντας κρατικές νοοτροπίες που αντιμετώπιζουν εχθρικά, τις περισσότερες φορές, την επιχειρηματικότητα.

Θα πρέπει και στο σημείο αυτό, να τονίσουμε ότι επικροτούμε με ιδιαίτερη ικανοποίηση, τις κυβερνητικές εξαγγελίες για συγχώνευση κρατικών οργανισμών, για απλοποίηση διαδικασιών ίδρυσης επιχειρήσεων, για ενιαίο τρόπο πληρωμής των αμοιβών των δημοσίων υπαλλήλων κ.α.

Δυστυχώς, όμως, παρά τον επείγοντα χαρακτήρα των μέτρων αυτών, ο επιχειρηματικός κόσμος δε διαπίστωσε ακόμη κάποια συγκεκριμένα βήματα προς την κατεύθυνση της μείωσης του διοικητικού βάρους των επιχειρήσεων και διευκόλυνσης της επιχειρηματικότητας.

γ) Χρηματοδοτική πολιτική.

Η παγκόσμια κρίση, έχει καταστήσει τις Τράπεζες μας, εξαιρετικά επιφυλακτικές, έως και αρνητικές, στη χρηματοδότηση των επιχειρήσεων, αλλά και των νοικοκυριών, διευρύνοντας, συνεχώς, τις σχετικές προϋποθέσεις και αυξάνοντας, διαρκώς, τις απαιτούμενες εγγυήσεις.

Κατανοούμε την προσπάθεια των Τραπεζών μας να εξυγιάνουν τις συνολικές χορηγήσεις τους και να συνεχίσουν την υψηλή κερδοφορία τους, θεωρούμε, όμως, απαράδεκτη την συμπεριφορά τους έναντι υγιών και δυναμικών επιχειρήσεων, τις χρηματοδοτικές ανάγκες των οποίων αρνούνται, συστηματικά, να καλύψουν πλήρως, καθιστώντας, με την πιστωτική ασφυξία που επιβάλλουν, προβληματική την όλη λειτουργία του παραγωγικού μας μηχανισμού.

Παράλληλα, διατηρώντας οι Τράπεζες σε υψηλά, σχετικά, επίπεδα, το κόστος του χρήματος, δυναμιτίζουν, με τη στάση τους, τις προσπάθειες των επιχειρήσεων για βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της παραγωγής τους. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι διαφορές ελληνικών και ξένων επιτοκίων συνεχίζουν να διευρύνονται σε βάρος μας, παρά τη σημαντική μείωση των επιτοκίων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και της γενναιόδωρης στάσης της πολιτείας, στην αρχή της κρίσης, απέναντί τους.

Η κυβέρνηση οφείλει να παρέμβει, πιο δραστικά και πιο αποτελεσματικά, στον τομέα αυτό.

Η οικονομία μας για να βγει από την ύφεση και να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας, έχει ανάγκη από άνετη και φθηνή χρηματοδότηση. Και η κυβέρνηση έχει τα μέσα να επιβάλλει τη χρηματοδότηση αυτή, σ' ένα τραπεζικό σύστημα, που δεν κρύβει την απληστία του και δεν μπορεί να συνειδητοποιήσει ότι η δική του ανάπτυξη, εξαρτάται, άμεσα, από την πορεία των επιχειρήσεων που επενδύουν, που παράγουν, που εξάγουν, που διανέμουν εισοδήματα, που πληρώνουν φόρους.

Πέραν της γενικής αυτής παρατήρησης, θεωρούμε σκόπιμο, όπως η κυβέρνηση αντιμετωπίσει ευνοϊκά αιτήματα επιχειρήσεων που επλήγησαν από την κρίση και βρίσκονται σε αδυναμία έγκαιρης καταβολής ληξιπρόθεσμων δανειακών οφειλών, ενώ επιβάλλεται η άμεση εξόφληση των οφειλών του Δημοσίου προς τις ιδιωτικές επιχειρήσεις και τα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά και η ταχεία εκταμίευση πόρων, από τα διάφορα κρατικά προγράμματα, προς τις επιχειρήσεις.

- *Στο πλαίσιο αυτό και για την τόνωση της οικονομίας θα πρέπει να αναληφθούν δράσεις τόνωσης της οικοδομικής δραστηριότητας, η πτώση της οποίας παρασύρει 250 κατηγορίες μικρών και πολύ μικρών επαγγελματιών. Ειδικότερα, η μείωση των επιβαρύνσεων της οικοδομής (μείωση της οικοδομικής εισφοράς στο ΙΚΑ) και η αγορά από τον ΟΕΚ των διαθέσιμων διαμερισμάτων είναι δύο δράσεις οι οποίες θα συμβάλλουν στην αντιμετώπιση της κρίσης, όχι μόνο στον κλάδο αυτό, αλλά και γενικότερα στην οικονομία.*

Τέλος, θα πρέπει να μελετηθεί σφαιρικά και με ιδιαίτερη προσοχή, το θέμα των μεταχρονολογημένων επιταγών, που αποτελεί ελληνική αποκλειστικά ιδιαιτερότητα. Η ιδιαιτερότητα αυτή θα πρέπει, σύντομα, να εκλείψει χωρίς αιφνιδιασμούς και με γνώμονα την ομαλή λειτουργία της αγοράς και την προστασία του καλόπιστου εμπόρου.

Μέχρι τότε, σκόπιμο είναι οι Τράπεζες να επιδεικνύουν περισσότερη προσοχή στην επιλογή των πελατών τους, στους οποίους χορηγούν μπλόκ επιταγών, ώστε να περιορισθεί ο αριθμός των ακάλυπτων επιταγών, ενώ, παράλληλα, επιβάλλεται να «ανοιχθούν» νέες γραμμές χρηματοδότησης των υγιών μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων υπό την εγγύηση, κατά προτίμηση, του ελληνικού δημοσίου.

δ) Βασικές προτεραιότητες.

Εκείνο που προέχει αυτή τη στιγμή, είναι η γενικότερη αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στο μέλλον της οικονομίας μας.

Για το σκοπό αυτό η κυβέρνηση οφείλει να διαμορφώσει – με τη συνεργασία όλων των παραγωγικών τάξεων, εργαζομένων και επιχειρηματιών – και να παρουσιάσει, εντός και εκτός της χώρας, ένα νέο αναπτυξιακό όραμα, που θα λαμβάνει υπόψη, τη σημερινή διεθνή πραγματικότητα και τις ελληνικές αναπτυξιακές δυνατότητες και ευκαιρίες.

Ειδικότερα, επιβάλλεται:

1. Η κατάρτιση ενός αξιόπιστου τριετούς προγράμματος προσαρμογής, τόσο στις απαιτήσεις του Συμφώνου Σταθερότητας, όσο και στις προϋποθέσεις υγιούς ανάπτυξης μιας σύγχρονης ανταγωνιστικής οικονομίας, με βασικό μοχλό επέκτασης την καινοτόμο ιδιωτική επιχείρηση.

Το πρόγραμμα αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει σαφείς δεσμεύσεις για τη διαδικασία και το χρόνο υλοποίησης των προωθούμενων μεταρρυθμίσεων, για την ολοκλήρωση των αναγκαίων ιδιωτικοποιήσεων, για τη βελτίωση των αναπτυξιακών μας υποδομών (μέσω Σ.Δ.Ι.Τ. ή με καθαρά κρατικούς πόρους), για τον εκσυγχρονισμό του κράτους, για τη διάλυση των «μονοπωλιακών νησίδων», που ακόμη επιβιώνουν, για την απελευθέρωση των κλειστών επαγγελμάτων, ώστε να αρχίσουν να διαφαίνονται οι ευοίωνες προοπτικές και να είναι εφικτή η αντικειμενική αξιολόγηση του παραγόμενου έργου.

2. Η κατάρτιση ενός, όσο το δυνατόν πιο ρεαλιστικού, με δεδομένες τις διεθνείς και εθνικές αβεβαιότητες, κρατικού προϋπολογισμού, του έτους 2010, προκειμένου ο επιχειρηματικός κόσμος, αλλά και οι εργαζόμενοι να ενημερωθούν υπεύθυνα, για την έκταση των οικονομικών μας προβλημάτων, για το κόστος αντιμετώπισης των διαρθρωτικών μας υστερήσεων και για τον τρόπο κατανομής του κόστους αυτού. Τα Επιμελητήρια της χώρας είναι πεπεισμένα ότι, εάν αγνοήσουμε τις σειρήνες των ξεπερασμένων κρατικίστικων μοντέλων που, πάντοτε, σε περιόδους κρίσεων, επανεμφανίζονται και εάν τολμήσουμε να «βαδίσουμε» κόντρα στα κελεύσματα ενός λαϊκισμού χωρίς αντίκρισμα, σύντομα θα έλθουν καλύτερες μέρες για όλους μας.